

och återkan ej som han lovade. Vår skan jag nu få
göra något för honom? En sak har många gånger fördragit
mig. Ej förtän jag bestämt vet det, men jag tror nästan att
han lämnade Alma fångar till mat. Den saken tyckte jag att jag
skötte fullt tillräckligt och väl det. Men Alma...

Om så var så undrar jag inte på om han ville fara tillbaka
till U.S.A. från så dåliga sysslan. Men skulle han komma
tillbaka och jag kan göra något för honom, så sken han
få se, att han har åtminstone en ärlig bror kvar här
i Sverige, om jag då får leva. Detsamma skulle jag
övern vilja säga angående Anton. Det är mycket svårt
att geva något särskilt löfte angående Anton, därför
att han inte kan låta bli spriten. Eftest tror jag nog
att han gott kunde klara sig här, blott han finge vara
här ett år eller så. Dock förtän att han vore absolut nykter.
Om han vill hjälpa till med jordbraksarbete hemma i
Hörås, vid de tinfälten annat arbete fattades ginge
det nog bra, chuden förtjänsten blev liten, men det
vill han nog inte. Vi får se frändans vad som är
det bästa. Jag tycker det är märkvärdigt att
inte hans egna barn tänker litet på ^{befruktningen} ~~och på~~ i
fjerde budet, och det därmed förerade löftet.

Edith, hon är nog inte sådan hon. Hoppas att du
nu snart skriver så jag får veta huru g. har det,
samt Ni alla förstås. Tus sist tackar jag Eder för
att Anton får vara ett hem hos Eder, när inte hans egna
vill göra något för honom. Tack!! Hälsningar till
2 Med